HAKKA SAYGI AHDE VEFA

HÜR BİLEK

YIL: 1 — SAYI: 17
★ İDAREHANE : ANKARA CADDESİ İZZETTİN HAN No. 22   28 AĞUSTOS 1948   CUMARTESİ ★
FİATI 10 KURUŞ

5 binden fazla bir yekûn teşkil eden İstanbul E. T. T. İşçileri niçin hâlâ sendika kuramıyorlar ?

İşçilerin hepsi istikbal endişesi içindedir

Bir otobüs işçisi diyor ki: Biraz kafanı kaldırdın mı soluğu caddede alırsın.

Şirket zamanından kalanlar müstesna, bu idarede iki seneden fazla çalışmış bir kişi bulamazsınız.

1947 Şubat ayında meriyete giren (İşçi, İşçi Sendikaları ve Sendika Birlikleri) hakkındaki kanundan sonra yurdumuzda 50 kadar sendika kurulmuş bulunuyor. Bu sendikaların yarısı İstanbulda bulunmaktadır.

Şehrimizde hemen hem iş kolunda bir, hattâ bazılarında iki, İstanbul Belediyesi (Elektrik, Tramvay, Tünel) İdaresi işçileri henüz bir sendika kurmağa muvaffak olamamışlardır.

I. E. T. T. işçileri arasında son günlerde sendika kurmak için bazı hareketler belirmiş, fakat bu hareketler bir türlü kuvveden fiile çıkarak henüz bir netice alınamamıştır. Bize akseden söylentilerde İdare böyle bir sendikanın kurulmasına şiddetle muhalif bulunuyormuş. Ve her ne pahasına olursa olsun sendikanın kurulmasına mani olmağa çalışıyormuş.

Sendikalar hakkındaki kanunun meriyete girdiği 18 ay olduğu halde henüz Sendika kuramamış olan I. E. T. T. işçilerinin durumlarını tetkik için vazifelendirdiğimiz bir arkadaşımız edindiği intibalarını şöyle anlatıyor:

Henüz sendika kuramamış olan I. E. T. T. işçileri yalnız şoför, vatman ve biletçi olmak üzere 5 bin kişidir. Bunlara yol amelesini de ilâve ederseniz adetleri 6 bini aşar. Bu altı bin kişinin henüz bir sendika kuramamalarını, insan ilk nazarda, kışlık elbise alıyorlar, yazın da amerikanvari bir elbise daha veriliyor, keka, herhalde rahatları iyidir, sendikaya ihtiyaçları yoktur diye izah edebilir. Fakat insan bunların bir kaç tanesiyle konuştuktan sonra kazın ayağının hiç te öyle olmadığını anlıyor.

İlk ihtar:

Parmakkapıdan bir tünel arabasına atladım. Tramvayın oldukça tenha bir anı, herhalde talihim yaver gidecek diye düşündüm. Arka sahanlıkta durdum, biletimi alırken biletçile ahbaplığa başladık. Biraz yaralarını deşince biletçi gel seni vatmana götüreyim o, bu işleri daha iyi bilir, dedi. O esnada tünele gelmiş, yolcuların hepsi inmiş ve tramvay manevra yapıyordu. Vatmana gazeteci olduğumu, ve bazı şeyler öğrenmek istediğimi söyleyince, gözlerini açarak:

— Vallahi kardeşim ben pek birşey bilmem ki, hem daha yeni girdim, bu işe. Sonra benim üç çocuğum var, ben size şikâyette bulunursam beni işimden çıkarırlar, dedi.

Fakat biraz israr edince, anlatmağa başladı:

— Konuşurken kimseye gazeteci olduğunuzu söylemeyin, bir tek kelime alamazsınız.

Bu ihtar bana, idarenin zihniyeti hakkında ilk fikri vermişti. Muhatabım anlatmağa devam etti:

(Devamı Sahife 2 de)

Grev

Sabahattin SELEK

Zaman zaman, grev meselesinin hararetli münakaşalara sebep olduğunu ve matbuatta bir politika silâhı olarak kullanıldığını görüyoruz. Herkesin üzerinde ittifakla durduğu nokta şudur:

Grev, siyasî maksatlarla yapılırsa memleket hesabına çok tehlikeli neticeler doğurur.

Bu hüküm o kadar doğrudur ki, Grev'in ismi bile ağızlardan siyasi maksatlarla çıkarsa tehlike, siyasi maksatlarla yapılan grevden daha az değildir.

Ben, şahsen grev yasağının kaldırılmasına taraftarım. Fakat, son günlerde bazı siyasi parti liderlerinin grev mevzuunu siyasi bir vasıta olarak kullanmalarından teessür duymaktayım. Bu nazik mesele günlük gazetelerin bir kaçının baş makalesinde de tartışma konusu oldu. Dikkat ediyorum, grevi makalelerinde inceleyen muharrirler açık ve rahat konuşamıyorlar. Yazı okunup bittiği halde, muharririn grev hakkındaki fikri kolay kolay, hattâ hiç anlaşılmıyor.

Grev, demokrasinin bir icabı olarak memleketimizde derhal tanınması gereken bir haktır. Meseleyi böyle mütalâa edenler ile beraberim. Fakat, bugün grev üzerinde yaygara koparanlar başka ağızlanıyorlar. Onlara göre:

«Grevsiz sendika olmaz. İşçinin kuvvetli olmaması için grev hakkı tanınmıyor. Grev yasağı kaldırılırsa işçi bütün haklarını alacaktır.»

Grev, mücerret olarak ele alınamaz. Onun karşılığı olan «lokavt» ile birlikte tetkik edilmelidir. İşçi, bunu kendi namına konuşanlardan daha iyi biliyor. Ve böyle olduğu içindir ki, işçi umumi efkârının bir arzusu olarak grev üzerinde durulduğunu görmedik.

(Devamı Sahife 2 de)

İstanbul Gıda sanayii İşçileri sendikasının kongresi çok güzel oldu.

Sendika başkanlığına Zühdü Tetey seçildi

İstanbul İşçi Sendikalarının kongreleri 22 Ağustos 948 Pazar günü İstanbul Gıda Sanayii İşçilerinin Sendika merkezinde yaptıkları kongre ile başlamış bulunuyor. Kongrelerin menfi fikirlere sahip olanların düşünceleri hilafına, Türk işçisi, en buhranlı ve patronların tazyiklerinin en had noktaya vardığı günlerde bile büyük bir feragatle hareket etmiş

Kongrede bulunanlardan bir grup

başlaması Türk İşçi Sendikalarının ikinci yıllarına başarı ile girmeleri bakımından büyük bir kıymet taşımaktadır. Sendikalar iki yaşına girmiş bulunuyor. Türk işçisi hakkında ları tarihinde büyük bir yer işgal edecektir.

Pazar günü saat 15 de Gıda Sanayi İşçileri Sendikasının Balatta sendika

(Devamı 2 inci sayfada)

Zühtü Tetey kongreyi açarken

ve sendikasının kapanmasını intaç edecek en küçük bir harekette dahi bulunmamıştır.

Bir aralık kapanmak tehlikesi gösteren İstanbul Gıda Sanayii İşçileri Sendikasının faaliyeti, Türk sendika-

Adana Millî Mensucat fabrikası 100 kadar işçiyi sokağa attı

Hak Aramak Günah mıdır?

Çalışma bakanlığının dikkatini çekeriz !

Adana (Özel) Toplulukla iş ihtilâfı yapan Adana Millî Mensucat işçileri, % 40 zam almışlardır. Fakat bu durumu çekemiyen fabrika idaresi, fabrikada tensikat yapmağa başlamış ve (100) kadar işçiye kadro fazlasıdır, diye işlerine son vermiştir. Halbuki bu fabrikaya giren her işçinin iki senelik mukavelesi vardır.

Şimdi bu işçiler perişan bir vaziyette sokaklarda işsiz, güçsüz dolaşmaktadırlar. İşsizliğin her fenalığa insanı sürükliyeceğini düşünen ve büyük bir yokluk içinde kıvranan bazı işçiler çok düşük ücretlerle tekrar işe başlamışlardır.

Fabrikadan çıkarılan (100) kadar işçiden şunların isim ve iş numaralarını tesbit edebildim: A. Hadi Ramazanoğlu (470), A. Şükrü Eren (482), Cumalı Giray (639), Selim Nartürk (676), Cemal Güzel (631), Alim Kâtipzade (693), Felemez Açıkcan (665), Mehmet Gültekin (608), Salih Aydınalp (694), A. Baki Sabo (509), Mustafa Poyraz, Ahmet Borazan (635), Osman Kar (643), Hasan Karataş (630), Mustafa Ayaz (516) Selim (460), Hüseyin Türker (475), Ali Zerek)elektrik dairesi), Hüseyin Albaş (elektrik dairesinde, esas suçu sendikacılık), Necati (Dokuma dairesi Rizana makinesinde), Fahrettin Cankurt (Atölyeden), İsmet Yurtçu (Atelye-

(Devamı Sa. 2 de)

GÜCENMECE YOK!

HAYRET DOĞRUSU!

Markopaşa, isim ve taktik değiştirerek yeniden çıkmıya başladı. Her sayısında bir büyük adam (!) ile yaptığı röportajı neşrediyor. Çeşitli renklere bürünmeye çalışan bu gazetecikde tanıdığımız şahısların her biri, «büyük mütefekkir», «emsalsiz ilim adamı» «memlekette eşi olmıyan sanatkâr», «dâhi genel sekreter» dir. Daha aşağısını kabul etmiyorlar.

Fakat, bu büyük çapta adamları Türkiyede tanıyana rastgelmedim. Sakın başka memleketin büyük adamları olmasınlar!

Hayır, bu da değil. Onların ölçüsüne göre büyük adam, küfürbaz olduğu için Kapiste yatıp çıkmış, örfi idare tarafından sürgüne gönderilmiş kimsedir. Hayret doğrusu!

NOKTA

Kasımpaşa un fabrikası idaresini *İnsafa davet ediyoruz!*

Cezanın da bir haddi vardır

İş Bankasına ait T. Tecim A. Sosyetesi Kasımpaşa un fabrikasından beş altı işçi kendileriyle görüşen muhabirimize şu şikâyette bulunmuşlardır:

— Fabrikamızda idare, türlü bahaneler uydurarak işçilere her fırsatta ihtar cezası yazıyor. Yövmiyesi yanlışlıkla noksan yazılan bir arkadaş yazıhaneye müracaat ederek hakkını arıyor. Bu arkadaşa hakkını aradı diye ihtar cezası

(Devamı Sa. 3 de)

Hadiseler Karşısında:

İstanbulun İş Batakhanleri

(Hür Bilek) in tâ ilk sayılarında da bu batakhanelerden bahsetmiştik. Gûya Çalışma Müdürlüğü İstanbulun iş yerlerini teftiş edecek idi. Bu teftiş ne netice verdi bilmiyoruz, amma kulağımıza da sadre şifa verecek bir haber çalınmayor. İstanbulda iş batakhaneleri türlü türlüdür: Bir kısmı 10 kişiden az işçi çalıştırdığı için iş kanununun şümulü dışındadır. Bölge Çalışma Müdürlüğü bunlarla ilgilenmez. Böyle yerlerdeki bir halden bahsen (Efendim, iş kanununun kapsamı dışındadır) der, kesip atar. Sanki buralarda çalışanlar Türk işçisi değil. Halbuki Çalışma Bakanlığının kuruluşu ve görevleri hakkındaki kanuna bakarsan bu Bakanlık memleketteki bütün iş âlemi ile ilgilenecektir. İstanbulda bu batakhaneler (Mahmutpaşa) da toplanmıştır. Burada 2000 kadar tezgâh olduğundan bahsediliyor. Şöyle böyle Türiyenin sayılı büyük fabrikası demek! Amma gel gelelim bu muazzam fabrikanın mülkiyeti yüzlerce hisseye bölünmüştür. Her biri ayrı ayrı şahıslara aittir. Bu sebepten iş mevzuatı buralara girmez, devlet de kollarını kavuşturup bu hale karşıdan bakar. Buralarda patron işçisi için sigorta aidatı vermez, devlete muamele vergisi vermez, kazanç vergisinden her türlü dalavereli defter tutma usulleriyle önemli tenzilât yapar. Gel keyfim gel, işi gayet tıkırındadır. Buna mukabil işçisine de pek fazla ücret vermez. Bir aralık işçinin (piyasa) dediği bu Mahmutpaşada ücretler normal fabrikalara göre biraz yüksekçe idi. Gerçi işçinin bu ücreti alabilmek için anasından emdiği süt burnundan gelir. On saat mi çalışır, on iki mi, Allah bilir. Çünkü burada katı liberalizm hüküm sürer, akordla çalışılır, her yüz mekiğine şu kadar kuruş. Kırk bin mekik mi attın? Al yedi papel, altmış binmi attın al sekiz buçuk! Bugün hasta oldun çalışamadın hava alırsın. Kazaya mazaya mı uğradın bana ne? Yolda giderken yanımdakini otomobil birini çiğnerse bundan bana bir mesuliyet var mı? Bu (piyasa) ayni zamanda fikir batakhanesidir. Burada çalışan binlerce temiz ve namuslu işçi arasında ipten kazıktan kurtulanları da vardır. İşçiyi ümitsizliğe düşüren, işçiyi mesleki teşekküllerinden, sendikalarından soğutan fikirler burada yayılır. Normal fabrikaların iş disiplinine riayet etmeyip de atılan huyu ve fikri bozuk adam varsa piyasada iş bulur ve Mahmutpaşanın han izbelerinde fesat ocağı kaynatırlar. Bu batakhanelere adam akıllı bir filit sıkmak zamanı çoktan gelmiştir.

T. SEVEN

İ. E. T. T. İşçileri sendika kuramadı

(Baş tarafı Sa. 1 de)

— Bizim en büyük derdimiz istikbal endişesidir. Şirket zamanından kalanlar istisna edilirse, bu idarede iki seneden fazla çalışmış bir kişi bulamazsınız. Her gün beş, on kişi çıkar, beş on kişi girer. İdare kızdığı herhangi bir işçiyi bazan doğrudan doğruya çıkarmıyor. Fakat onun peşine bir kontrol takıyor, kontrol en ufak bir fırsatta onun hakkında rapor yazar. Meselâ benim son ihtarım geldi. Bir ihtar daha gelirse işime nihayet verilecek. Ben buradan çıkarsam ne iş yapabilirim. Eskiden kontra-anket diye bir usul vardı, rapor edildiğimiz zaman çağrılıp dinleniyor ve kendimizi müdafaa ediyorduk şimdi onu da kaldırmışlar, hakkımızı bile arayamıyoruz.

Ben, bu fırsatı kaçırmamak için hemen atıldım:

— Bir sendika kurarak, haklarınızı arayabilirsiniz..

— Efendiabi, dediğin doğru, ama sendika kurmak için bir araya gelip toplansak, vay idarenin aleyhine hareket ediyorsunuz diye hepimizi işten çıkarırlar. Bir sendikamız olsa şüphesiz bize bugün yaptıkları haksızlıkların bir çoğunu yapamıyacaklar. Bizim Şişli deposunun bir doktoru var, hastalıktan ölecek duruma gelseniz, yine istirahat vermez. Bu yüzden bütün arkadaşlar idarenin Beşiktaştaki doktoru Edip Çalışkana muayene olurlar. İyice çalışırsak elimize ayda 120 lira kadar bir para geçiyor, bununla beş kişi nasıl geçinir. Fazla seferi de kaldırdılar, buna rağmen günümüzün 15 saati iş yerinde geçiyor.

Tramvaydan inip bir otobüse bindim biletçi ile ahbaplık ediyoruz, o da Şişli doktorundan şikâyetçi. O da istikbalinden endişede, niçin sendika kurmadıklarını sorunca:

— Biraz kafanı kaldırdın mı, soluğu caddede alırsın, hiç dinlemezler çıkarıverirler işinden, dedi.

Bundan sonra konuştuğum diğer bir otobüs şoförü de:

— Uğradığımız bütün haksızlıkları işçi mümessillerinin bertaraf etmeğe çalışması, haklarımızı araması icab ettiği halde bizim mümessilerimiz idarenin telkinlerile hareket ediyorlar. Esasen işçi mümessillerinin hepsi kontrollardan seçilmiş bulunuyor. Halbuki bizlerin en büyük derdimiz Kontrollardır. Onlar bizi sevmiş değillerdir ki bizi korusunlar. Bizim aleyhimizde çalışan ve bu yüzden den para kazanan bir kimse bizim haklarımızı nasıl müdafaa edebilir? Bungün sendika bizim için artık bir zaruret halini almıştır. Ancak sendika kurduğumuz gün, biz haklarımızın korunduğunu görmek saadetine erişeceğiz.

Konuştuğum daha bir çok vatman biletçi ve şoför ufak tefek şikâyetleri bulunmakla beraber, hemen hepsi haksız muameleye uğradıklarından işçi mümessillerinin vazifelerini lâyıkile yapmadıklarından ve idarenin keyfi muamelelerinden şikâyetçidirler. İçlerinde münevver ve sendikanın ifade ettiği mana ve kıymeti bilenler bulunduğu gibi sendika kelimesini duymamış, sendikanın faydalarından bihaberler de çok. Yine ekserisi sendika kurmanın tehlikeli bir iş olduğuna ve bunun kendileri için felâketli olacağına (tabii işlerinden çıkarılmaları bakımından) kani olanlar daçok. Bu yüzden, sendikayı kuracak birkaç fedainin çıkmasını bekliyorlar.

İ. E. T. T. İdaresinin, işçilerinin bir sendika kurmasını mülâyim karşılamasını ve işçilere reva görülen keyfi muameleye bir son verilmesini bekliyoruz.

HAFTANIN YAZISI

Maziden bir yaprak

Henüz 25 yaşında idim. Çalıştığım atölyeye usta oldum. Vaziyetim gayet iyi idi. Elime ayda 160 lira para geçiyordu. Ve o zaman kaymakamların maaşı 110 lira idi. Tramvay şirketinin en gözde elemanıydım. Fakat, sık sık şirket müdüriyetine gider ve bir haksızlığın önlenmesini isterdim. Amirlerim bana derlerdi ki: Sen bu işlere karışma.

Ben de şu cevabı verirdim:

«Ben sizden kendim için şimdiye kadar bir şey istemedim. Bundan sonra da istiyecek değilim. Fakat arkadaşlarıma yapılan şu haksızlıkların önüne geçin.»

Şirket zamanında 3 defa grev yaptık. Üçünde de muvaffak olduk. Öyle iyi neticeler aldık ki, bugün İ. E. T. T. de çalışan işçiler bu nimetlerden faydalanmaktadırlar.

Grevlerden sonra işçi bize ne yapacağını şaşırmıştı. El üstünde taşınıyorduk. Fakat şirket nazarında itibarımızı kaybetmiştik.

Bir gün dördüncü greve ön ayak olduk. İşler bu sefer fena gitti. Grevde muvaffak olamadık. Her şey değişmişti. Bizi el üstünde taşıyan işçi artık birinci düşmanım oldu. aKrşıma çıkan herkesten şu sözleri işitiyordum:

«Başımızı belâya soktun.»

«Şirkete bizi sattın.»

«Şirketten 2 bin lira almışsın. Parayı alırken görmüşler.»

Halbuki şirket para değil ceketi sırtımıza verdi. Ertesi gün kendimi sokakta buldum.

125 kuruş yövmiye ile bir yerde güçlükle iş bulabildim.

Hülâsa işçiye bir çok şeyler kazandıran bu grevlere önayak olanların hiç biri bu nimetlerden faydalanamadı. İstanbul o zaman işgal altında idi. Grevi tertip eden arkadaşlarımızın biri İngiliz dipçiği altında can verdi. Biri menfaya gitti.Birinin de kulaklarını kestiler.

Görüyorsunuz ki, işçiye hizmet etmek çok büyük ve o nisbette de güçtür. Önde yürüyenler çeşitli zahmet çekerler ve kendileri hiç bir şey kazanmazlar. Bunu böyle bilmiyenler İşçinin önüne geçmemelidir.

Sevgili okuyucularım, yukarıdaki macerayı Boğazda bir vapurda dinledik. Anlatan eski bir işçi idi. Bugün kendisi yine çok iyi bir vaziyettedir.

Hakikaten, âmme hizmeti çok güçtür. Bu, fedakâr, çalışkan, faziletli ve cesur insanların işidir. Sendika liderleri bütün hakikatleri bilerek çalışmalı, işçi de tarihteki hataları tekrar etmekten çekinmelidir. Türk işçisi, birbirine inanmalı, bazı yerlerde rastgeldiğimiz gibi seçtiği kimselerin ayaklarına çelme takmamaktır. S. SELEK

Seçimde Zühtü Tetey başkan oldu

(Baş tarafı Sa. 1 de)

olarak kendi isminin de karıştırılmış olmasından müteessir olduğunu merkezinde yapmış olduğu kongreyi sendika başkanı Zühtü Tetey açtı ve kongreye başarılar diledi.

Bundan sonra kongre divanı seçimi yapılmış, Başkanlığa Birlik Başkanı Yaşar İyidoğan, Başkan vekilliğine Birlik sözcüsü Mustafa Şahin, kâtipliklere de azadan Bedri Ataman ve Nazım Kıy seçilerek gündeme geçildi. Zühtü Tetey, sendikanın 448 azası olduğunu, fakat bir kısmının köylerine gittiğini ve halen 400 azaları bulunduğunu ve yapılan yoklama neticesinde kongre nisabının temin edilmiş olduğunu söyliyerek bir senelik faaliyet raporunu okumuştur. (Rapor geçen sayımızda neşredilmiş olduğundan, rapor hakkında bir şey yazmıyoruz.) Faaliyet raporu hakkında söz alan azalar, Yönetim Kurulunun iyi çalıştığını söyliyerek, raporun kabul edilmesini ve idare heyetinin ibra edilmesini istemişlerdir. Rapor reye arzedilerek kabul edilmiş ve yönetim kurulu da ibra edilmiştir. Bundan sonra üyeler toplantıda hazır bulunan Dr. Rebii Barkin'ın konuşmasını istemişler ve söze başlıyan hatip son günlerde matbuatta sendikalara siyaset karıştırıldığına dair çıkan yazılarda haksız söylemiş ve hakkında yapılan isnadlara cevap vererek demiştir ki:

— Bizde ezeli ve ebedi bir hastalıktır, her iyi olan şeyi lekelemek istiyenler çıkar. Türk sendikaları da büyük bir muvaffakiyetle faaliyetlerine devam ediyorlar, elbette sendikaları çekemiyenler çıkacak ve onları baltalamağa çalışacaktır. Biz işçi davasını herhangi bir partinin siyasetine vasıta etmiyeceğiz. Ve hiç bir sendika da, herhangi bir siyasi partinin amaline hizmet edecek kadar düşmüş değildir.

Bundan sonra Zühtü Tetey söz almış ve sendikalara siyasetin karışmadığını belirterek demiştir ki:

— Bu durumun en iyi şahidi benim, hiç bir partiye mensub olmadığım halde bir senedenberi bu sendikanın başkanlığını yapıyorum. Eğer herhangi bir partinin baskısı olsaydı, Sendika başkanlığı partili bir kimseye verilirdi.

Bundan sonra İstanbul İşçi Milletvekillerinden Ali Rıza Arı, söz almış ve bazı izahlarda bulunmuş ve mesken meselesini soran işçilere şu müjdeyi vermiştir:

— Evvelki gün Valiyi gördük, ve bir tamim neşredildi. Evi olmıyan vatandaşlara uzun vadeli ve taktiri bedelle ucuz ev verilecek. Bundan başka Vali ve Şehir Meclisi, Ankara Belediyesine dair çıkarılan kanunun İstanbula da teşmilini kabul etmiştir.

Bundan sonra seçimlere geçilmiş ve yeni Yönetim Kuruluna, Zühtü Tetey (Ayvansaray), Şaban Akdoğan (Balat), İhsan Uyum (Ayvansaray), Nazım Kıy (Hasköy), Hüseyin Aslan (Ayvansaray), İbrahim Atlas (Balat), Cevat Akdoğan (Ayvansaray), Hulusi Gözaydın (Hasköy), Mehmet Perçin (Kasımpaşa), Burhan Erdönmez (Ayvansaray) ve Hasan Başaka (Balat) seçilmiştir.

Bundan sonra dileklere geçilmiş, söz alan işçiler, ücretli hafta tatili ve umumi hastalık sigortasının bir an evvel çıkarılmasını ve çocuk zammının hususi müesseselerde de tatbik edilmesini istemişlerdir.

Grev

(Baş tarafı Sahife 1 de)

Grev serbest bırakılınca lokavt da serbest olacak ve iki silâh karşı karşıya gelecektir. Bu takdirde ve bu günün şartları içinde acaba işçinin yapacağı grev mi, yoksa patronun yapacağı lokavt mı daha müessir olur? Bu hususta kendileriyle konuştuğum bütün işçiler patronların daha müsait şartlara sahip oldukları kanaatindeler.

İşçimiz toplu hareketlere alışmadıkça, sendikalar 3 günlük bir grev müddetince olsun işçilerin yevmiyelerini verecek kuvveti bulmadıkça ve nihayet işçilerimizin büyük bir kısmı kalifiye olmadıkça grev yapmak imkânsızdır.

Grev tertip etmek konser vermiye benzemez. İşçi, meselenin müşkülâtını müdrik olduğundan, daha uzun zaman kullanamıyacağı bir silâhın peşinde koşmaktan ise fayda verecek işlerle meşgul olmayı tercih etmektedir. Kaldı ki, grev bizim mevzuatımızda yasak değil, tahdit edilmiştir. Bugün sendikalar ihbar yoluyla grev yapabilirler. Ve nihayet İş kanununun yasak ettiği tarzda grev yapan işçi 10 lira para cezasına çarpılır.

Görülüyor ki, politika adamları ezbere konuşuyorlar. Kanundan «grev ve lokavt yasaktır» kaydının kaldırılması bugünkü vaziyette hiç bir değişiklik yapmaz.

Her şeye rağmen politikacıları tatmin etmek ve demokrasinin bir icabını yerine getirmek için grev yasağı kaldırılmalıdır.

Adana mensucat fabrikası işçileri

(Baş tarafı 1 inci sayfada)

den), Celil Yılmaz (Atelyeden), Turan Çıgırt (Atelyeden), Kerim Bal'al (helâ bekçisi) ve Muhlis Penk (yeni fitil, tekrar işe alındı).

Hüseyin Albaş

Hürbilek: Adana Milli Mensucat fabrikasının bu hareketi, açıkça muazzam bir lokouttur. Adana Bölgesi Çalışma Müdürlüğünün halâ harekete geçmiyecek seyirci kalmasına hayret ettik. Meseleyi bizzat Çalışma Bakanlığının nazarı dikkatine arzediyor ve Bakanlığın bu hususta süratle harekete geçmesini bekliyoruz.

İşçi
Arkadaş
Sendikaya
Üye Ol!
İ. İ. S. B.

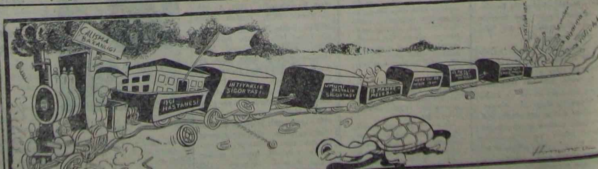

Yarı Şaka, Yarı Ciddî

O SAYILMAZ

G. P. U. (*), Abramoviç isminde bir yahudiyi yakalamış, ifadesi alınıyor. Polis yahudiye, adını, soyadını, adresini ve yaşını sorarken birdenbire öfkelenerek: Ulan ne yalan söylüyorsun. Ben sene kaç yaşında olduğunu sordum, sen elli yaşında olduğun halde yirmi yaşındayım, diyorsun, nüfus kâğıdına baksana!

Yahudi cevaben:

— 1917 den 1947 ye kadar olanını saymıyorum, bu, sayılmaz da onun için...

(*) Rus gizli polisini ifade eden remizdir.

KİMİ?

Bir işçi, gördüğü bir haksızlıktan dolayı yanında çalıştığı işvereni şikâyet için Çalışma Müdürüne gitmişti. Müdür, işçiyi dinledikten sonra dedi ki:

— Bizce yapacak bir şey yok. Mahkemeye ver.

İşçi sordu:

— Kimi?

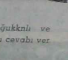

Çalışma Müdürü bu saflığa kızmıştı «işvereni» diyecek yerde:

— Beni! dedi.

İşçi, gayet soğukkanlı ve hiç şaşmadan şu cevabı verdi:

— Pekâlâ.

Ve başka şey söylemeden çıktı.

İNSAFLI İŞVEREN

İş müfettişi teftişten sonra, işverene gördüğü noksanları anlatıyordu:

— İşçilere çok az yevmiye veriyorsunuz.

— İsrafa alışmasınlar diye.

— İşçileri neden fazla çalıştırıyorsunuz?

— Kahve ve meyhaneye gitmeye vakit bulamasınlar diye.

— İş elbisesi de vermiyorsunuz.

— Evet. Bunu sırf onların menfaati için yapıyorum. Başkasına ait bir malı kullanmaya alışmasınlar.

— Fabrikanızda duş tesisatı da yok.

— Efendimiz, ben işçilerimi çok severim. Bu tesisatı yaptırmıyorsam, yıkanır, soğuk alır ve hasta olurlar.

— Peki, işçilere ne gibi sosyal yardımda bulunuyorsunuz?

— Memleketimizin kalkınmaya ve inkişafa ihtiyacı vardır. Kabul buyurursanız ki, garp memleketlerinden geriyiz. En büyük sosyal yardım olarak, işçilerimi çok çalışmıya alıştırıyor ve tenbellikten kurtarıyorum.

KOMÜNİZM NE DEMEKTİR ?

Köylünün birini komünizmin ne olduğunu öğretmek için Moskovaya davet etmişler. Ona, havada uçan bir tayyareyi göstererek: Bugün bir tane uçarsa, yarın beş tane uçacak, bugün dakikada üç kamyon geçiyorsa, yarın on kamyon geçecek, senede iki fabrika yapılıyorsa, on beş tane yapılacak vesaire... İşte buna Komünizm derler.

Köyüne avdet eden Mujik (*) in etrafını köylüler merakla sarmışlar, Moskovada neler öğrendiğini sormağa başlamışlar.

Mujik etrafına bakınmış, misâl aramağa koyulmuş, nihayet 20-30 adım ilerden bir cenazenin geldiğini görünce, sevinmiş ve:

— Görüyorsunuz ya, arkadaşlar, bakın şuradan bir cenaze geçiyor, yarın 5 tane geçecek, daha ertesi gün on tane, 3 gün sonra 50 tane... İşte buna Komünizm, derler.

(*) Rus köylüsü demektir.

HANGİSİ HAKLI?

Aylarca evvel Abdurrahman Malta oğulları fabrikası «piyasa durgun» bahanesi ile yüz küsur işçisini sokağa atmıştı. Bu hâdiseyi işçiler lokavt olarak mütalâa ettiler. Çalışma Müdürlüğü de iş vereni haklı buldu. Bazı kimseler dediler ki:

— Bu fabrika bir kaç ay sonra kapattığı daireyi tekrar açacaktır. Lokavt olduğu o zaman anlaşılır.

Bir toplantı sonunda Çalışma Müdürü Tilkicioğlu ile Haliç Bölgesi Mensucat İşçileri Sendikası Başkan vekili Vahit Ceyişakar bu mesele üzerinde çetin bir münakaşaya girişmişlerdi. İkisi de pek sinirli idi.

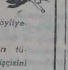

Çalışma Müdürü söyliyecek söz bulmayınca:

— Yahu adam sıfırı tüketinceye kadar işçisini beslesin mi? diye sordu.

Vahit Ceyişakar fena hal de kızmıştı. Hiç tereddüt etmeden:

— Beslesin, cevabını verdi.

Maltaoğulları fabrikası kapattığı daireyi şimdi çalıştırmaya başladı. Harıl harıl işçi alıyor. Bunu görünce Vahit Ceyişakar'a hak vermemek elden gelmiyor.

ŞAKACI

Kasımpaşa Un fabrikası idaresini insafa davet ediyoruz!

(Baş tarafı 1 inci sayfada)

veriliyor. Yeni Müdür ve muhasebeci gelmeden evvel hiç bir zaman ihtar cezalarının fazlalaştığını biz görmedik. Ancak bunlar geldikten sonra bu durum böyle görülmemiş bir derecede arttı. Bundan başka ihtar cezası verildikten sonra 6 gün geçerse ceza sükut eder ve para kesilemez. Halbuki bizde bütün ihtar cezaları biriktirilerek senebaşında işçilere verilen ikramiyeden toptan kesiliyor. Bu sebepten bazı arkadaşlarımızın eline ikramiyeden on para dahi geçmiyor. Kanuna göre ihtar cezalarının işçinin ya o günkü yövmiyesinden kesilmesi veya yolsuz yapılması icab eder. Bütün işçiler senede ancak bir defa ellerine toplu olarak geçecek bir paranın, böyle ihtar cezaları için kesilmesinden müştakidir. Sendikaca bu hususta yapılan müracaata idare cevap vermek istememektedir. Eğer bu hal devam ederse, topluluk halinde iş ihtilâfı çıkabilir.

Sendika başkanımız, Hasköy, Ayvansaray ve Balat fabrikalarile yaptığı temaslarda işçi yevmiyelerine % 15 zammı kabul ettirdiği halde bizim fabrika, ikramiye vermeği kabul etmiştir. Vermeği kabul ettiği bu ikramiyeyi de ihtar cezaları ile geri almanın kolayını bulmuştur. Biz % 15 zam istiyoruz, ikramiye keyfi bir usuldür, istediklerine verirler, istemediklerine vermezler. Halbuki zam bir haktır, verilmediği takdirde kanuni yollarla da alabiliriz.

Diğer bir şikâyetimiz de, saat 8 de işbaşı yapmamız lâzım geldiği halde, bizden saat 7,30 da fabrikada bulunmamız isteniyor. Geçen gün saat 8 e 10 kala gelen iki arkadaşımızdan birini geç kaldın diye yolsuz yaparak işe almadılar ve işine nihayet verdiler. Halbuki işe başlamak için daha 10 dakikası vardı. İşçi mümessilimiz, bunun bir lokavt olduğunu söylediği zaman müdür:

— Ne demek, ben istediğimi çalıştırır, istediğimi çalıştırmam, diye cevap verdi.

İş bankasına ait bir müessesenin işçilerinin haklarını tanımaması ve onları istismar etmesi bizi son derece müteessir etmiştir. Kanunu hiçe sayan bir müdür efendi hazretlerinin zamana bu kadar büyük bir kıymet! vermesine diyecek yok doğrusu!.. Kaybolan zamanı arıyalım, fakat haklı olduğumuz kadar.

Vaziyeti Çalışma Müdürlüğünün nazarı dikkatine arzediyor ve alâdar olmasını bekliyoruz.

AÇIK TEŞEKKÜR

Mübarek ramazan bayramı dolayısile şahsıma ve Birlik adına tebrik göndermek lütfunda bulunan dostlarımıza geçirdiğim rahatsızlık dolayısiyle ayrı ayrı teşekkürlerimi sunamadığımdan özür diler ve gazeteniz vasıtasile tebriklerine mukabele ederim.

İ. İ. S. Birliği
Başkanı
Yaşar İyidoğan

Müsabakamız

Türk işçisinin hususiyetlerini bir cümlede, veciz bir şekilde en güzel ifade edecek işçiler arasında bir müsabaka açıyoruz. Müsabaka 23 Ekim 1948 Cumartesi günü sona ermiş olacak ve 30 Ekim 1948 Cumartesi günü çıkacak nüshamızda müsabakada kazananlar ilân edileceklerdir.

GELEN VECİZELER:

12 — Türk işçisi az ücrete kanaat ediyorsa, milli servetinin hududunu müdrik oluşundandır.

Ali Akgüç
Haliç Bölgesi Mensucat Sanayii İşçileri Sendikası Yönetim kurulu üyesi

★

13 — Türk işçisi kem alât ile kemalât yaratmıya muktedir bir varlıktır.

Ali Aygen
Haliç Bölgesi Mensucat Sanayii İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu üyesi

★

14 — En mukaddes hak çalışarak, alın teri dökerek kazanılan haktır. Türk işçisi bu hakla yaşar.

Mehmet Muzrak
S. B. Bez Fab.
Elektrikçi
Ereğli — Konya

KIBRISTA TÜRK İŞÇİLERİ

Kıbrısın Maraşta şehrinde grev yüzünden kapanmış olan buz fabrikasına Lefkoşa ile Lefkeden Türk işçileri alınarak fabrika çalışmasına başlamıştır. Fabrikada şimdi eskisinden daha fazla buz istihsal edilmektedir.

GARSONLAR SENDİKASI BİR BROŞÜR NEŞREDECEK

İstanbul Garsonlar Sendikası yeni yönetim kurulu ilk toplantısını 25-8-948 çarşamba günü İsmail İnanın başkanlığında sendika merkezinde yapmıştır. Bu toplantıda açık bulunan başkan vekilliğine Mehmet Akın, veznedarlığa Nerip Kadayıfçıoğlu, saymanlığa Sakıp Funda, üyeliklere de Kemal Özbudak ve Salih Yönt seçilmiştir. Bundan sonra haysiyet divanı seçimine geçilmiş ve haysiyet divanına Kadri Erkalavut, Hasan Cabbar, Behzat Sünnetçioğlu ve Kerim Yakar seçilmişlerdir. Sendika fahri tahsildarlığına da Kâzım Yavuz seçilmiştir.

Bundan sonra yeni yönetim kurulu meslektaşlarını bir çok hususlarda tenvir maksadile bir broşür yayınlamağa karar vermiştir.

DOĞUM

Demir ve Madeni Eşya İşçileri Sendikası Başkanı Nizamettin Babaoğlu'nun evvelki gün bir kız çocuğunu dünyaya gelmiştir. Yavruya «Sema» ismi verilmiştir. Küçük Sema'ya uzun ömürler, ana ve babasına da saadetler dileriz.

BOLŞEVİK ZINDANLARINDA 12. SENE

— 14 —

Anlatan: *İ. T. A.* Yazan: *NAZMİ SEVGEN*

(Her hakkı anlatana aittir. Mehaz gösterilerek iktibas ve nakledilemez)

Bolşevik ihtilâlinden sonra papaslar toplama kamplarına sevkedildi, bir kısmı da ölmek üzere Salafka adalarına sürüldü. Kiliseler ya kapatıldı veya yıkıldı. Bunların yerine yeni «kızıl din» kuruldu. gibi dinin akidelerine göre Leninin Allah tarafından gönderildiği, Rus milletinin kurtarıcısı olduğu, bu sebeple de Rus milleti için tapanak olabileceği telkin edilmeğe başlanıldı. Şimdi Rusyada yeni yeni belirbeğe başlayan kızıl papaslar bu terbiye ve telkin ile yetiştirilmiş olan kimselerdir. Bunlar, ruhani bir reisden ziyade G. P. U. nun sadık ajanlarıdır. Rus milleti demir perde arkasında oynanan bu oyunu pekâlâ bilmekte, o yine eski bildiği ilâhi ile başbaşa bulunmaktadır.

Karabanovadaki kızıl papasın sokulmasına vakit bulamadığı uzak köşelerde halk ilâhile karşı karşıya kalmak için daha geniş imkânlar bulmakta, hattâ papaslara iane toplayarak toplama kamplarına gönderecek derecede fedakârlıklarda ihtiyar etmekte idi.

Ben Karabanova dokuma fabrikasına istihsalâtta pratik görmek, komünist temayüllerimin geliştiğini fabrikanın parti komitesine isbat ederek onların verecekleri vesikayı alıp Moskovaya dönmek, oradadan da memlekete avdet etmek üzere gelmiştim. Halbuki hiç de komünist muhitinde değildim. Fabrikadaki sekiz bin işçinin içerisinde ancak üç yüz komünist vardı. Onlar da benden kaçıyorlar, hemen

Fabrikada ancak otuz kişinin sığabileceği bir işçi lokantası var. Sekiz bin işçiye otuz kişilik bir lokanta. Lokanta deyince sakın düzgün bir bina, temiz bir yer zannetmeyiniz. Bizim Karadeniz memleketlerinde olduğu gibi üst üste konulmuş ufki ağaçlardan yapma bir yayla evi. İçinde üç büyük masa, ikişer sıra kalas. İki kazan yemek pişer. Sıranız gelirse yiyebilirsiniz. Aksi takdirde açsınız. Bedava değil. Ay sonunda işçinin yevmiyesinden kesilmek şartile.

Fabrikada radyo da var. Zaten Rusyada her evde mecburi birer radyo vardır. Bunlar lâmbasızdır. Âdeta bir hoparlöre benzer. Benzer değil tâ kendisidir. Moskovadan başka hiç bir yeri almaz. Mütemadiyen Moskovanın yarelerini dinlersiniz. Hiç bir kimse başka istasyonları dinliyen radyo kullanamaz. Kullananların âkibeti ölümdür. Galiba ileri demokrasik icabı bu?!... Zavallı Rus halkı; muttariden Moskovanın sesini dinlemeğe, onun yaldızlı haplarını yutmağa mahkûmdur. Fabrikanın elektrik mühendisi Polonyalı Sokolinkof çalışarak uydurma bir radyo cihazı yapmış, başka istasyonları da dinliyormuş. Kendisile dost idim. Bir gün kulağıma, sana Ankarayı dinleteyim mi?.. dedi. Sevincimden çıldıracaktım. Evine koştuk. Araya, taraya Türkçe söyliyen biristasyon buldu. Tâ kendisi, canım Ankara... Garip tesadüf, konferans değil mi. Halbuki hasretini çektiğim ince saz istiyordum ben... Ne ise, ona da bin şükür.... Biraz sonra ince saz başladı. Ancak bir şarkı dinliyebildim. Tam halimin ifadesi gibiydi. «Gelmese idim, görmese idim» diye başlıyordu. Hakikaten ben de gelmese ve görmeseydim...

«Karabanova» da işçi kulübünden ziyade tepedeki metruk manastır ziyaret edilir. Komünistlerin din bağlarını yıkmak uğrundaki çalışmalarına rağmen bütün halk dini bütün ortodokstur. Karabanova tepesinde papassız, metruk manastır halkın, işçilerin sık sık toplandıkları yegâne yerdir. Orada herkes kemali hürmetle İsâ'nın önünde eğilir, haç çıkarır. Karabanovada ziyaret ettiğim her evde bir köşeyi; etrafında iki kandil yanan Hazreti İsâ'nın resmi süsler. Hele boynu bükük duran Hazreti Meryemin, bu hali Rusları hüzne, teessüre sevkeder. Meryemin halini onlar şimdiki hallerine benzetirler. Bizde şimdi Meryem gibi melül ve boynu bükük haldeyiz; Meryem bizi sembolize etmektedir derler. Moskovada, kızıl meydanın göbeğinde bir ayazma vardır. Karşı duvarda Kalr Marksın «Religiya - Opnum dla naroda = din halk için bir meskenettir» vecizesine rağmen halk ayazmanın eşiğini aşındırır.

Rusyada kilise üçe ayrılır:

(Devamı var)

Konya Ereğli Mensucat İşçileri Sendikası

Ana tüzüğü

(Geçen sayıdaun demav)

Veznedarın görevleri.

Madde 36 — Veznedar sendikaya ait tahsilâtı takip ile 100 liradan fazla parayı sendika namına önceden yönetim kurulunca kararlaştırılmış Millî Bankalardan birinde açılmış olan hesaba yatırır. Saymanla beraber gelir ve giderlerin muntazaman defterlere kaydını takip ve temin eder. Bankadaki para, Başkan veya vekili, sayman ve veznedarın müşterek imzaları ile çekilir.

Denetim Kurulu

Madde 37 — Yönetim kurulun bütün muamelâtını ve tahsilât ve sarfiyatını bütçeye uygun yapılıp yapılmadığını denetlemek üzere 14. maddenin (f) fıkrası gereğince genel kurul tarafından her çalışma yılı için 3 kişilik bir drntim kurulu ile 2 yedek seçilir. Denetçiler her zaman dosyalar, defterler, mübit evrak ve dip koçanları üzerinde incelemeler yapmak ve kasa mevcudunu saymak yetkisini haizdirler. Yönetim kurulu, sayman, veznedar ve sendika memurları denetçilere her cihetten kolaylık göstermek ve istedikleri vesikaları, evrakı ve defterleri izhar etmekle mükelleftirler.

Madde 38 — Denetim kurulu, yaptığı ve mürakabe ve incelemeler sırasında cemiyetin para muamelâtında yolsuzluk veya suiistimal gördüğü takdirde keyfiyeti yönetim kuruluna bildirir. Ve tahkikatı derinleştirmek üzere muamelâtında yolsuzluk görülen kimsenin muvakkaten işten uzaklaştırılmasını ister. Yönetim kurulu buna muvafakat etmediği veya işten el çektirilen kimsenin suiistimali meydana çıktığı halde hakkında tahkikat yapılmaktan çekinildiği takdirde denetçiler, haysiyet divanını toplantıya çağırırlar. Denetim kurulu ile haysiyet divanının bir arada yapacağı toplantıda verilecek kararlarla gerekirse 21 inci madde mucibince gene kurul olagan üstü toplantıya çağırılır. Ve burada durum denetçiler tarafından açıklanarak yapılacak muamele hakkında genel kuruldan bir karar istenebilir.

Haysiyet Divanı

Madde 39 — Sendika üyelerinin şahıslarına ve gerek kendi aralarında, gerekse üye ile sendika arasındaki karşılıklı münasebetlere dair bu tüzükte yazılı hükümlerin tatbikinde ve denetim kurulu ile yönetim kurulu arasında zuhur edecek ihtilâflarda bir danışma ve karar mercii olarak genel kurul tarafından 14. cü madde nin F fıkrası gereğince her çalışma yılı için beş asıl, 3 yedek azadan ibaret bir haysiyet divanı seçilir.

Madde 40 — Haysiyet divanının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bir üyenin sendikaya kabulü hakkında tereddüt hasıl olduğu zaman 5 ci maddede yazılı şartların bahis konusu olan üye hakkında mevcut olup olmadığına dair karar vermek.

b- Sekizinci madde delâletile 41 ci maddeye göre ihtar ve çıkarma cezası vermek.

c) 29 cu maddenin İ, K, L ve M fıkralarında yazılı işlerin ifasında yönetim kurulu ile iş birliği yapmak.

d) 26 ve 37 ci maddede yazılı hallerin vukuunda genel kurulu olagan üstü toplantıya çağırmak.

Disiplin hükümleri

Madde 41 — Bu tüzük ile buna bağlı talimatname hükümlerine riayet etmediğinden dolayı haklarında şikâyet vaki olan veya böyle hareketleri tesbit edilen üyelerin durumu yönetim kurulunda incelenir ve kendisine nasihat veya ihtarda bulunulur. Fiillerinde direnen üyeler hakkında bir karar vermek üzere keyfiyet haysiyet divanına havale olunur. Haysiyet divanı toplanır. Üye divana celp olunup dinlenir. Ve icabında bilir kişilerin de reyine müracaat olunarak son karar varılır. Bu kararı da dinlemiyen üyenin sendikadan çıkarılmasına haysiyet divanınca karar verilir. Çıkarma işleri yönetim kurulu tarafından icra olunur ve keyfiyet çalışma müdürlüğüne bildirilir.

Sendika temsilcileri

Madde 42 — İş kanunun terfine göre işçiler ile iş verenler arasında çıkacak (tek başlı) ve (toplulukla) iş ihtilâflarında ara bulmak ve iş arkadaşlarının hak ve menfaatlarını doğrulukla korumak amacı ile bu kanunun 78 nci maddesinde seçilme tarzı tarif edilen işçi mümessilleri, rızalarının alınması şartı ile, iş yerleri ile sendika arasında karşılıklı münasebeti düzenlerler. Bu görevi kabul eden işçi mümessilleri sendikanın iş yerindeki temsilcisi sayılırlar. Sendika iş bu tüzüğün 29 ncu maddesinin (c) fıkrası gereğince bu mümessillikler için aday gösterir. Sendika adaylarından seçilen işçi mümessilleri çalıştıkları iş yerlerinde çalışma mevzuatının uygulanma tarzının takibi, işçilerin şikâyet ve dileklerinin dinlenip sendikaya aksettirilmesi, sendika aidatının toplanması, bulundukları yerlerdeki iş hayatının işçi ve iş veren arasında karşılıklı güven ve saygıyı ve istihsal artımını sağlayacak bir yolda geliştirilmesi için çalışmakla görevlidirler. Sendika mümessilleri, bir iş yerindeki bütün işçilerin hak ve menfaatlerini iş kanunun hükümleri içinde korurlarsa da sendika üyesi olmayan bir işçinin hak ve menfaatını sendika vasıtası ile korunup korunmaması yönetim kurulunun bu hususta vereceği karara bağlıdır.

Sendika memurları

Madde 43 — Sendikanın işleri genişleyipte bu tüzükte yazılı hükümlerin yerine getirilmesi yukarıdaki maddelerde sıfat ve görevleri belirtilen sendika teşkilâtının gücü dışına çıktığı zaman sendika tarafından işin gerektirdiği sayıda memur ve hizmetliler kullanılabilir memur ve hizmetliler yönetim kurulu tarafından tayin olunur. Ve hizmetten çıkarılır.

(Devamı var)

TÜRKİYE

Garanti Bankası A. O.

Sermayesi: 2.500.000

ANKARA MERKEZİ : Anafartalar caddesi. No. 97 Telf: 10610 - 13689 - 15208
İSTANBUL ŞUBESİ : Galata, Bankalar cad. No. 27/29 Telf: 49402 - 40019.
BEYKOZ AJANSI :
İZMİR ŞUBESİ : Atatürk Caddesi. No. 50/2.
İZMİR AJANSI : Kemeraltı Ankarapalas altında.

Her türlü Banka muamelelerini, kambiyo, Akreditif emirlerini sür'at ve azami kolaylık göstererek ifa eder.

Yurd içinde ve dışında muhabirleri vardır.

Banka Merkezi, Şube ve Ajansları öğle tatili yapmaksızın, her gün 9,30 - 18; Cumartesi günleri 9,30 - 12 arası müşterilerinin hizmetine açık bulundurulmaktadır.

En müsait şartlarla sigorta emirlerinizi yapar, tahvil alım, satımı arzularını sağlar.

İstanbul Şubesindeki kiralık kasalar müşterilerinin emrine âmade tutulmaktadır.

Küçük cari tasarruf mevduatında 250 liradan yukarı bakiyesini muhafaza eden hesaplar arasında Senede 2 defa

APARTMAN DAİRESİ
50 LİRADAN YUKARI BAKİYESİNİ MUHAFAZA EDEN HESAPLAR ARASINDA SENEDE 4 DEFA

3000, 1500, 2000 lira ve İstanbulda çok kıymetli

BİR ARSA BİRER BÜYÜK VE DİĞER ÇEŞİTLİ İKRAMİYELER — Senede 100.000 Lira.

İkramiye çekiliş günleri ayrıca ilân edilir.

«Damlaya damlaya göl olur» Ata sözünü unutmayınız. Müsait şartlarla Cari hesaplar, vadeli mevduat — Previli hesaplar açar.

Etibank

MERKEZİ : ANKARA SERMAYESİ : 150.000.000 T. L.

Maden işletir, Elektrik Santralleri kurar, Müsait şartlarla Her türlü mevduat kabul eder,

MÜESSESELERİ:

Ereğli Kömürleri İşletmesi,
Garp Linyitleri İşletmesi,
Türkiye Kömür Satış ve Tevzi Müessesesi
Şark Kromları işletmesi,
Divriği Demir Madenleri İşletmesi,
Türkiye Bakır İşletmeleri.
Keçiborlu Kükürtleri İşletmesi.

İŞTİRAKLERİ:

Halk Bankası,
Ankara Anonim Türk Sigorta Şirketi.

ŞUBE VE BÜROLARI :

İstanbul Şubesi, İskenderun Bürosu,

TARLAN

Hasta diş etlerini tedavi eder. Kanamaları keser. Yüksek kıymette orijinal bir diş macunudur.

Daha parlak dişlere, daha sağlıklı bir ağıza sahip olmak için TARLAN DİŞ MACUNU KULLANINIZ

MİLLÎ PİYANGO
30 Ağustos 1948
ZAFER PİYANGOSU

İkramiye adedi	İkramiye miktarı Lira	İkramiye Tutarı Lira
1	200.000	200.000
1	50.000	50.000
4	10.000	40.000
10	5.000	50.000
20	3.000	60.000
80	1.000	80.000
160	500	80.000
400	200	80.000
1200	100	120.000
4000	20	80.000
12000	10	120.000
80000	5	400.000
97916	Toplam =	1.440.000

Bir biletle talihinizi deneyiniz.

HUR BİLEK
Haftalık Gazete

Sahibi:
İ. İ. S. Birliği
Yazı işlerini fiilen idare eden
Sabahattin SELEK
Basıldığı yer: DUYGU Matbaası

Yıllık abonesi: 5 liradır.
Geçmiş nüshalar 20 kuruştur.
Gönderilen yazılar neşredilsin veya edilmesin iade edilmez.
İş ve işçi arıyanların ilânları parasız neşredilir.

İLÂN TARİFESİ
2 inci ve 3 üncü sayfalarda santimi 1.5, son sayfada bir liradır.

İş ve İşçi Bulma Kurumu
İŞ VE İŞÇİ ARIYANLAR

İŞ, YAHUT İŞÇİ ARIYORSAN İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU ŞUBELERİNE MÜRACAAT ET. BU ŞUBELER İSTEĞİNİ PARASIZ YERİNE GETİRİR.

KURUMUN ŞUBELERİ:

	Telefon No:		Telefon No:
Ankara Md.	13686	İzmir Md.	4842
İstanbul Ajanlığı	21942	Adana Md.	1152
İstanbul Md.	41367	Konya Md.	1152
Üsküdar Kolu		Eskişehir Md.	453
Aksaray kolu		Bursa Md.	1963
Eyüp Kolu		Trabzon Md.	
Bakırköy Kolu	16 dan 104	Samsun Md.	
Beşiktaş Kolu			

HÜRBİLEK YEGÂNE İŞÇİ GAZETESİDİR

ECZANELERDEN ARAYINIZ. FİATI: 75 KURUŞTUR

T. C. Ziraat Bankası

TASARRUF HESAPLARI
İkramiye Plânı

Hesapları 50 liradan aşağı düşmiyenlere verilecek ikramiyeler:

4	tane	1.500 lira
4	»	500 »
4	»	250 »
40	»	100 »
120	»	50 »
240	»	20 »
400	»	10 »

Çekilişleri: 16 Şubat — 10 Mayıs — 26 Temmuz — 29 Aralık.

Çekilişlerde ikramiye çıkmayan yerler için ayrıca 21 Haziran ve 10 Aralıkta 2 ilâve çekiliş daha yapılacak 6100 lira dağıtılacaktır.